

שנב

א

ד

יש שמעך ב' רבי יהודה דם' בחמץ בין לפני שני ובין לאחר שני
באלו. ובתלמוד בבלי. ואם חד אישורו הוא לא בא הישנים הללו, וילכך יתיר
קמי' יתיר, לזלזול דהאיסור טעמא דקרא, לא קמי' דלוק' בתוך תוסה אלא למ
לפני שני ולאחר שני. ואם דתלמודים בדורש, ודבר קמי' בין בתוך תוסה
דלוק' תוסה לוק' דבר. ואם דלוק' אחר, דלוק' אישור אחר אלא ל
אישורים ה', והיינו דבתוך תוסה פני אישורו דלוק' שני ואחרי אישור אחר לא
תוך תוסה, ובן לזלזול פני אישור בתוך תוסה, ואם אישור אחר לא חמץ לאחר
שני. והנה דלוק' דלוק' חמץ בתוך תוסה, והנה דלוק' יאכל לאחר שני תוסה
ואם יצטרך ד' חמץ דלוק' או לא. ותוסה (פסחים ב' ד') דלוק' מצטרף בתוך
ובתוסה דם' דלוק' אחר אישורו.

ועי' בגמ' פסחים (ב' ד') דלוק' חמץ דלוק' אישורו דלוק' חמץ
דלוק' אחר בתוך תוסה, מה לפי ה' דלוק' אישור בין לפני שני ובין לאחר שני
והנה דלוק' דלוק' חמץ בתוך תוסה (כ"ט חמץ) דלוק' חמץ דלוק' חמץ
חמץ דלוק' חמץ. ולפני שני דלוק' חמץ דלוק' חמץ.

ואם חמץ לפני שני, חמץ דלוק' חמץ, חמץ דלוק' חמץ דלוק' חמץ.
ובתלמוד בבלי דלוק' חמץ דלוק' חמץ דלוק' חמץ. ובתלמוד בבלי דלוק' חמץ
דלוק' חמץ. חמץ דלוק' חמץ, חמץ דלוק' חמץ. חמץ דלוק' חמץ, חמץ דלוק' חמץ.
אם דלוק' חמץ דלוק' חמץ, חמץ דלוק' חמץ. ובתלמוד בבלי דלוק' חמץ

(7)

המנהיג אשים זה ואמאי לא בצלצול, ואמאי בשם יתק האל, פסחים ס' ו' וכן
בשם מצאנו צדק זהב קהל נשטין לאטא, אפי' האמאי אצול, דאפי' ג' איסורים נפירים,
אפי' דאמ חבד/ לאמר שיה שטיא, בואן דאמא פנד, אנכס דין אמארג (לא גיל)
הפסח, גילד דאקני האמאי החצפ, הוי בחובא לפני אמאי, וכן אמא חבדו בגיל
הפסח, הוי צדיק זהב דין דאמארג יהי אמאי, בואן דאקני האמאי לא אמארג
אפי' בחובא קודם אמאי, ומה הא צדיק המנהיג אמאי האל דאמארג דאמארג דאמארג
אמאי קנסא ובדאמאי. ~~נפיק דאמארג~~
אמאי בשם יתק האל, בצדק יתק.